

LANGSTADLER KÁLMÁN

Attila!

Versválasz Jóna Dávid *Attikám* c. versére¹

A sín, ez az acélhátú,
talpfái, mint a póklábak,
a kifeszült pillanat: vérháló.

Attila!

A vas még mindig sír,
de az eső már nem nevet,
aki voltál, nincs többé,
Isten ad majd neked új nevet.

Attila!

A szavak lehulltak eléd,
mint asztrálról a morzsa,
kovácsoltvas kezében
a toll is már csak rozsdá.

Attila!

Nem! Már csak poszt(h)umusz.
Ez a homok hát a költő bére?²
Tiszta szíve kiszárad,
arcáról csorog a bánat vére.

Attila!

32 koordinátpontodat
végül összekötötte a vonat,
az elismerés olyan ajándék,
amit a halál bontogat.

Attila!

A hidak nagy keverőkanalak,
a Duna hullámaint főzik,
de látom, ahogy a rakpart kövei
dinnyehéjadat még mindig őrzik.

¹ Jóna Dávidnak a Palócföld 2019/1. számában megjelent versére a 3. számban Szentjánosi Csaba, Oravecz Tibor és Szokolay Zoltán válaszolt. A vers további versválaszt ihletett.